

въ бурни морета било трудно. Тъ били пригодени за тихи води, а такива съ рѣчнитѣ.

Нѣколко десетки години следъ Стефенсона станало най-голѣмото откритие въ корабоплаването, което използвали и въ въздухоплавателитѣ. Австриецъ Ресель открилъ *перката витло*. И нему сѫщо така се смѣяли въ началото. Той дори умрѣлъ въ бедностъ, усмиванъ отъ всички. Днесъ, благодарение на Ресель, морскитѣ гиганти скитатъ изъ безбрѣжнитѣ морета и океани, пренасятъ съ хиляди пѣтници и огроменъ товаръ, и служатъ на бедни, и на богати.

Какво нѣщо е единъ морски гигантъ

Нека видимъ какво представя единъ такъвъ морски гигантъ който има 32,000 тона водоизмѣстимостъ. Такъвъ е „Свети Петъръ“, който плавува отъ Европа до Южна Америка. Единъ морски офицеръ разказва:

— Стоя на висящата стѣлба на паракода. Днесъ приемамъ нови служащи (персоналъ), храна и вещи (мебели), защото подиръ 3 дни трѣбва да заминемъ, а досега паракодътъ бѣше на поправка. Въ рѣзетѣ ми е списъска на персонала — 800 души! Най-напредъ пристигатъ подпалвачите и огняритѣ. Цѣла тѣлпа. Всѣки отъ тѣхъ носятъ вързопъ подъ мишницата или малко куфарче. Това сѫ дрехи и дребни спомени. До вчера безработни, тѣзи хора днесъ сѫ щастливи съ тежката работа, която ще имъ даде прехрана за 6 месеца. Слѣдъ тѣхъ — 60 готовчи, месари и хлѣвари. Нѣкои отъ тѣхъ пристигатъ съ бѣлитѣ си шапки на глава. После идатъ 200 келнери и прислужници и най-после 120 матрози, които сѫ най-малко